

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Autor práce: Kateřina Roubalová, Bc.
Název práce: Psychosomatické souvislosti u funkčních poruch horní části trávicího traktu a jejich význam pro léčebnou rehabilitaci
Rok obhajoby: 2009
Vedoucí diplomové práce: Petr Bitnar

Práce pojednává o zdánlivě vzdáleném tématu od oblasti léčebné rehabilitace, avšak autorka v průběhu práce velmi zajímavě upozorňuje na vzájemnou provázanost mezi psychosomatikou, funkčními poruchami trávicího traktu a léčebnou rehabilitací a tento názor podkládá jasnými fakty. Práce se skládá z rešeršní a vědecké práce, přičemž v obou oddílech si autorka stanovuje odlišné cíle ve vědecké části doplněné o nezbytné hypotézy a vědecké otázky. Získaná fakta pak rozebírá v diskuzi.

Rešeršní část práce je velmi obsáhlá avšak nejsou v ní nadbytečnosti či nepodstatnosti. Tato část je rozdělena logicky do 6 kapitol. V prvních dvou kapitolách se Autorka obecně zabývá psychosomatickou medicínou a jejím vývojem a organicky nevysvětlitelnými příznaky chorob.

V páté kapitole dipl. Práce představuje autorka informace o Somatoformní poruše. Tato kapitola je přehledně rozdělena a zabývá se nejen definicí, klasifikací a etiopatogenezí, ale též klinickým obrazem těchto poruch a jejich terapií. Tato kapitola je zpracována nadměru fundovaně a autorka v ní prokazuje solidní orientaci v problematice i skutečný zájem o „věc“.

Šestá kapitola je vztažena k popisu specifické skupiny onemocnění, které se nazývají Funkční poruchy trávicího traktu. Zde opět autorka předkládá ucelený přehled poznatků a informace čerpá i z nejmodernějších zdrojů a názorů. Umě zde kombinuje somatická fakta s fakty psychologickými a to zejména v podkapitole Psychologická a psychiatrická komorbidita.

V sedmé kapitole přináší autorka stručný ale fundovaný přehled Psychiatrického hodnocení funkčních poruch trávicího traktu. Tato problematika je velmi důležitou částí psychosomatické medicíny i medicíny GIT.

Osmá kapitola Komplexní přístup ve fyzioterapii je jednou z nejzdařilejších v práci. Autorka zde přináší informace jak z oblasti psychosomatické medicíny tak z oblasti mladého podoboru léčebné rehabilitace – tzv. viscerální terapie. V této kapitole autorka poukazuje na vzájemnou provázanost mezi systémem pohybovým a interním a tuto vazbu ještě obohacuje o pohled psychologický. Terapii v tomto smyslu hledá nejen v pohybové léčbě ale poukazuje i na možnosti psychologické resp. psychosomatické intervence.

Vědecká část práce se zabývá 19 pacienty s funkční poruchou horní části GIT a sestává se ze dvou druhů vyšetření – jednak kineziologickým rozbohem pacientů a jednak dotazníkovým šetřením, ve kterém byl použit validizovaný dotazník SCL-90, který diferencuje somatoformní a psychoformní poruchu. Tato část práce si kladla za úkol potvrdit somatoviscerální vztahy nalezením viscerálního vzorce u vyšetřených probandů a zároveň zjistit pozadí a pravou příčinu jejich stesků. Odlišit tedy zda je jejich základní problém více v úrovni duševní nebo faktické roviny fyzické. Z šetření vyplývá že autorkou vyšetření probandi s funkčním onemocněním GIT nemají ve většině případů psychoformní poruchu,

ale jejich problém je více v rovině fyzické, čemuž odpovídá i potvrzení druhé hypotézy při kterém autorka shledala významné reflexní změny v pohybovém aparátu odpovídající viscerálnímu vzorci. Metodicky je praktická část diplomové práce zpracována na dobré úrovni.

V diskuzní části práce autorka shrnuje získané informace jak z její rešeršní tak vědecké části a poznatky dále dobře kombinuje a výsledky diskutuje. Z diplomové práce vyplynuly dvě základní fakta: jednak že pacienti s funkční problematikou GIT nejsou ve většině pacienti psychicky narušení tak jak je to mnohými autory předkládáno, ale že jejich porucha má hmatatelnou rovinu zejména co se týče reflexních změn a dalších poruch pohybového systému. Druhým velmi podstatným výsledkem je klinický výstup práce a to v tom smyslu, že práce poukazuje na možnost využití dotazníků SCL-90 který je do relativně vysoké míry schopen oddiferencovat pacienty s dnes tak oblíbenou a často zneužívanou „diagnózou“ tzv. Psychické nadstavby. Právě v tomto směru práce do jisté míry řeší problém jak toto poznat, jestli má tedy pacient problém více v rovině psychických funkcí, či je skutečně organicky narušen. V klinice by to mohlo znamenat cílenější možnosti léčby, a k tomuto by tedy mohlo vést větší využívání dotazníku SCL-90 v klinické praxi. Diskuzní část je podrobná a autorka v ní prokazuje dobrou schopnost orientace v dané problematice a nebojí se i vlastních názorů a komentářů.

Práci hodnotím jako zdařilou.

Práci doporučuji k obhajobě.

As. Mgr. Petr Bitnar

